

at ville bidrage til, at *Ændringsforslaget* under Nr. 11 gaar igjennem, da det dog erkendes at være en Forbedring, og da de *Ændringer*, som fra modsat Side kunne ønskes, ikke ville møde nogen stærk Modstand fra *Udvalgets Side*, tilbøls endog saa ville blive støttede. Til disse saa *Bemærkninger* anser jeg det for rigtigt — i alt Fald for *Diebliffet* — at indskrænke mig.

Præger: Ligeaa lidt som det igaar var min Hensigt, da jeg bad om Ordet for et Par *Bemærkninger*, at indlade mig udførlig paa de Spørgsmaal, som have været drøftede, lige saalidt er det det idag, men jeg bad om Ordet, fordi det forekom mig, at *Forhandlingerne* havde taget en noget uventet Vending, og jeg ønskede, forinden man gik til *Afstemming* i *Ætinget*, som ikke var meget fuldtallig besat, at henstille til *ærede Medlemmer*, blandt hvilke flere havde udtalt sig for at forkafe en Række vigtige *Paragrafer*, om de ikke i ethvert Tilfælde vilde anse det for rigtigt først at stemme i den *Retning*, naar *Sagen* forelaa til 3die *Behandling*. Det er den *Hensigt*, jeg vilde have gjort igaar, og jeg er pligtig til at forklare, hvorfor jeg vilde have gjort det igaar, efter som det maaste er mindre nødvendigt idag, da der har været længere Tid til *Overveelse*. Det vil ikke være undgaet *ærede Medlemmer*, at det havde *Karakteren* af en *Overraskelse*, idetmindste havde det det for mig, hvorledes det ene *Medlem* efter det andet *optraadte* i den *Retning*. Det var om en mindre vigtig Ting, at jeg ikke var enig med den *høitærede Minister* i *Torsdagsmødet*, men derimod forekom det mig, at den *høitærede Minister* i de to sidste *Møder* med stor Klarhed og Styrke havde høvdet sin *Opfattelse* af *Forholdet* paa samme Tid, som han i *Enkeltstederne* havde været meget imødekommende, og navnlig forekom det mig, at han havde *Ret* i, at hvis man nu i *Lands-thinget* ved 2den *Behandling* forkaftede de *Paragrafer*, som handlede om *Paategningsystemet*, gjorde man vistnok mere, end der ved første *Die-last* kunde synes at ligge deri. Det kan gjerne være, at man paa dette Punkt som ved andre lignende *Forslag* under *veglende Konjunkturers* *Indflydelse* maatte har været vel hurtig til at tro paa, at der kunde opnaas væsentlige *Goder* ved, at *Lovgivningsmagten* satte sig i *Bevægelse*. Det kan være, at der i *Lovforslaget*, som foreligger, kan være Noget, som er af temmelig tvivlsom *Betydning*; det er et Spørgsmaal, f. Ex. om den *Maade*, hvorpaa den offentlige *Politivetsforhandling* her er indført, er rigtig, og i alt Fald om ikke, hvis den er rigtig her, den saa ogsaa maa siges at være rigtig i større *Omfang*. Altsaa, Spørgsmaalet kan paa forskellige *Punkter* være tvivlsomt, det skal jeg ikke modsig; men det forekom mig ikke, at det var naturligt, at *Ætinget* ved 2den *Behandling* efter hele den *Gang*, *Sagen* havde haat til det *Sidste*, stemte for disse *Paragrafers* *Udelælselse*. Selv om jeg i *Realiteten* var

kommen til det *Resultat*, hvilket jeg ikke var, saa vilde jeg for min *Person* ikke have været med til at stemme mod *Udvalget* før ved 3die *Behandling*, og det saameget mindre som der mellem 2den og 3die *Behandling* paa forskellige *Maade* var *Leilighed* til at stille *Ændringsforslag*. De *Herrer*, der mente, at *Paategningen* for let kunde hæves, kunde stille *Ændringsforslag* i den *Retning*, hvorved det blev vanskeliggere at faae *Paategningen* hævet. Den *høitærede Minister* havde tilraadet *Ætinget* at slutte sig til flere af de *Forslag*, som ere stillede af *Udvalget*, og navnlig til et, som han selv havde bebudet, at han i *Enkeltstederne* vilde stille nogle *Ændringsforslag* til. Jeg anser det ikke for rigtigt at gaa ind derpaa efter den *Andledning*, der er givet dertil af den *ærede Ordfører*; men det forekommer mig naturligt, at man vilde overse *Lovforslaget* i dets *Helhed*, som det kunde komme til at foreligge efter *Ændringsforslag* fra *Medlemmers* eller fra den *høitærede Justitsministers Side*, inden man saaledes foretog den, som det efter hele *Sagens* tidligere *Gang* forekommer mig, meget store *Frontforandring*. Det var det, jeg vilde have henstillet igaar, og jeg var pligtig til at gjøre det idag, da jeg havde begjært Ordet.

Schütte: Den *høitærede Minister* yttrede igaar, at naar man gjorde *Leiligheden* til at faae en *Paategning* skrevet i *Studsmaalsbogen* let, maatte man ogsaa give en let *Leilighed* til at faae den hævet, da man ellers udsatte sig for, ved *Siden* af at ramme den *Skyldige*, ogsaa i mange Tilfælde at komme til at gjøre *Ustyldige* *Uret*. Jeg tror ikke, at *Nogen* kan have Noget at indvende mod dette *Raisonnement*, men jeg kan da give det *ærede 1ste Medlem* for 8de *Kreds* (*Breinhold*) *Ret* i, at paa den *Maade*, hvorpaa den i og for sig rigtige *Tanke* er søgt gennemført i *Lovforslaget*, som det her foreligger, blive de tilføjede *Virninger* af *Paategningen* temmelig smaa. Det var derfor, at jeg var meget vel tilfreds med *Ændringsforslaget* under Nr. 11, fordi der i dets *Slutning* er givet en *Udsigt* til, at *Politidomme- ren*, naar han finder *Begjæringen* om *Paategnings* *Udslettelse* klarlig ubegrundet, kan negte den, og jeg kan ikke sige *Andet*, end at det forekommer mig ogsaa, at den af *Forligsmægleren* forsøgte *Mægling* mellem *Parterne* har mere *Udsigt* til at lykkes, naar *Lyndet* i de *Tilfælde*, hvor det er løbet bort uden *Grund*, har den *Mulighed* for *Die*, at *Paategningens* *Udslettelse* kan blive nægtet. Det forekommer mig aabenbart, at det maa gjøre *Lyndet* i saa Tilfælde langt villigere til at gaa ind paa *Forlig* med *Husbonden*, hvis denne vil gaa ind paa *Forlig*, end naar *Lyndet* veed, at det med *Loven* i *Saanden* kan fordrø *Paategningen* *udslettet* og derved blive sat *istand* til *strax* at søge ny *Tjeneste*. Det gjorde mig derfor ondt, da jeg hørte den *høitærede Minister* sige, at han ikke syntes om den *Maade*, som *Ændringsforslaget* her anviste, idet den forekom ham for lang og